

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання XVIII

№ 32 (2292).
ВІСНОК

15

БЕРЕЗНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

ПІДВИЩУВАТИ БОЙОВИТІСТЬ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

На пленумі ЦК ЛКСМУ України

Бойовим оглядом рядів комсомолу, суворого, асимілюю перевіркою того, як кожна первинна організація, кожен член ВЛКСМУ виконує авангардну роль серед молоді, став обмін комсомольських документів, який нещодавно закінчився. Його підсумки і завдання по дальшому організації-політичному зміцненню комсомольських організацій, вдосконаленню стилю роботи комітетів комсомолу республіки було всебічно обговорено на Х пленумі ЦК ЛКСМУ України, що відбувся 12 березня в Києві.

У доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнка і виступах учасників пленуму відзначалося, що підготовка і сам обмін проведені як важливий організаційно-політичний захід, відповідно до вказівок Центрального Комітету КПРС, настанов Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, рішень XVII з'їзду ВЛКСМУ. Обмін документів здійснювався при повсякденному керівництві і конкретній допомозі ЦК КПРС, ЦК Компартії України, партійних організацій на місцях. За період обміну в республіці на 18 тисяч чоловік збільшилась кількість молодих комуністів, що працюють у комсомолі.

Головний підсумок обміну комсомольських документів, підкреслювалось на пленумі, полягає в тому, що Ленінський комсомол ще тісніше згуртував свої ряди навколо Комуністичної партії, її Центрального Комітету, організаційно і політично зміцнився, збагатився новим досвідом роботи по комуністичному вихованню молоді, зросла його роль як надійного помічника партії, її безпосереднього бойового резерву. Кожен член ВЛКСМУ, одержуючи комсомольський квиток нового зразка із зображенням Володимира Ілліча Леніна, ще раз пройнявся почуттям гордості і високої відповідальності за належність до ленінського комсомолу, особистістю причетності до здійснення грандіозних планів комуністичного будівництва.

Комсомольці, всі юнаки і дівчата цілком і повністю схвалюють історичні рішення XXV з'їзду КПРС, внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії, плідотворну діяльність Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з видатним політичним і державним діячем сучасності, вірним марксистом-ленінцем, невідомим борцем за справу миру і комунізму, Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Учасники пленуму говорили про те, що період обміну документів позначений новими трудовими досягненнями молоді. За цей час ЦК ЛКСМУ, обкоми комсомолу схвалили 150 патріотичних ініціатив і починає молодих трудівників. 56 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів активно включилися у всеосяжне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання завдань десятиріччя. Понад 630 молодіжних бригад і ланок дали слово виростити 500-центнерний урожай цукрових буряків. Дедалі ширшу підтримку дістає у юнаків і дівчат республіки ініціатива трудівників ферм Київщини про нарощування темпів виробництва тваринницької продукції. Обов'язок комсомольців, підкреслювали учасники пленуму, і далі разом з комуністами йти в авангарді соціалістичного змагання, руху за комуністичне ставлення до праці.

Відзначалося, що комітети ЛКСМУ стали тісніше пов'язувати трудове виховання молоді з ідейно-політичним і моральним. Посилилась спрямованість і дієвість форм і методів ідейно-політичної роботи комсомольських організацій з молоддю. Проте, вказувалося на Пленумі, комітети комсомолу повинні ще багато зробити для здійснення комплексного підходу в цьому питанні.

Обмін комсомольських документів позитивно позначився на підвищенні рівня внутрішньої роботи, і насамперед у первинних комсомольських організаціях. Підвищилась роль комсомольських зборів, зросла активність членів ВЛКСМУ. Поліпшилась практика розподілу комсомольських доручень, істотно збагатився їх зміст. У діяльності комітетів комсомолу стало більше творчості, конкретності і діловитості, дальшого розвитку набули критика і самокритика.

Разом з тим, говорилося в доповіді і виступах, ряд комітетів комсомолу не повною мірою використав обмін документів для дальшого організаційно-політичного зміцнення первинних організацій, забезпечення авангардної ролі кожного члена ВЛКСМУ в праці, навчанні, громадському житті, для створення обстановки взаємної відповідальності і відповідальності. Ряд міських, районних комсомолу ще повільно перебуває в стилі своєї роботи з урахуванням зростаючих вимог, не забезпечує послідовного, цілеспрямованого керівництва первинними організаціями. Обов'язок комсомольських кадрів — наполегливо сводити ленінським стилем роботи, вчитися у партійних органах діловитості, послідовності, наполегливості в досягненні цілей, справді наукового, творчого підходу до справи, критичної і самокритичної оцінки досягнутих результатів.

На пленумі підкреслювалось, що підготовка до 60-річчя Великого Жовтня, яка розгорнулася в комсомольських організаціях, вимагає дальшого посилення роботи комсомольських організацій по ідейно-політичному, класовому загартуванню молоді, формуванню у юнаків і дівчат високих принципів радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, активної життєвої позиції, неперемінного ставлення до будь-яких проявів буржуазної ідеології і моралі.

В обговореному питанні пленум прийняв постанову, в якій закликає ЦК КПРС, ЦК Компартії України і ЦК ВЛКСМУ у тому, що комсомольські організації, всі юнаки і дівчата республіки внесуть свій вагомий вклад у втілення в життя історичних рішень XXV з'їзду КПРС, завдань п'ятиріччя, гідно зустрінуть славний ювілей Радянської влади.

Секретар ЦК ВЛКСМУ В. А. Житенков, що виступив на пленумі, вручив Українській Республіканській комсомольській організації перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМУ «За успіхи в комуністичному вихованні молоді», яким її нагороджено за підсумками огляду роботи комсомольських організацій по виконанні рішень XXV з'їзду КПРС у 1976 році.

На пленумі виступив завідувачий відділом організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України Г. К. Крючков.

(РАТАН).

У ВІКНА корівника заглянуло весняне сонце, і Валентина Сошникова раділа цьому несподівано ранньому теплу. Тепер уже не так гнітили багнюка біля приміщення, несправна підвісна дорога, важкий сінаж, який доводилось носити вручну. Кілька хвилин тому Валентина та інші доярки тягнули жеребки з кличками корів, дбайливо написаними на маленьких клепках паперу. Так розподілили між собою групу корів, яка стояла без догляду.

Того ж дня на уроці виробничого навчання майже всі десятикласники Шишківської середньої школи написали категоричну відповідь на запитання анкети: «Йти працювати на ферму після закінчення школи я не хочу...»

Комсомольська організація колгоспу «Україна» Компаніївського району, де працює й Валія Сошникова, налічує 83 члени. Та разом з Валею серед комсомольців - виробників усього три доярки. Невисокі виробничі показники господарства поки що не дають надії на будівництво тваринницького комплексу чи реконструкцію існуючих приміщень. На фермах іще потрібні робочі руки, руки, які змогли б значно підняти економіку цієї галузі господарства. Але розмова із завтрашніми випускниками середньої школи наводить на думку, що через кілька років на фермах колгоспу не буде кому працювати. І лаяс молоді не тільки відсутність підлітків шляхів, механізації, належних побутових і культурних умов. Адже лишаються в господарстві юнаки трактористами і шоферами. Дівчата виїжджають до Компаніївки, Кіровограда. І навіть до Херсона, де набувають спеціальності ткалі. Про цю спеціальність і про спеціальність доярки дівчата-школярки мають, на жаль, однакове уявлення.

Чи не прикро, що випускник сільської школи докладно розповість вам про конвеєрний цех чи інформаційно-обчислювальний центр, але ніяково знизить плечима у відповідь на запитання про дойльну установку «Ялінка» чи внутріфермські транспортні комунікації?

У школі мені казали, що дойльних установок у колгоспі немає. Але ж є програма виробничого навчання є сусідній колгосп «Дружба» із механізованим тваринницьким комплексом. Операторами там недавні випускники школи.

Сьогоднішні школярі села Шишківського відмовляються від професії батьків, бо не бачать перед собою перспективи зростання, не уявляють колгоспні ферми через п'ять, десять, п'ятнадцять років. А головне — не бачать себе за пультом управління колгоспним виробництвом. Не бачать

себе героями, людьми, котрих шанують за працю, на честь котрих піднімають прапори на флагштоках і складають пісні.

Серед сорока двох випускників шкіл Компаніївського району, які пішли торік у сільськогосподарське виробництво, всього дев'ять дівчат. Четверо з них, наприклад, працюють у колгоспі «Іскра». На жаль, різноробочими.

У районі не створено жодного комсомольсько-молодіжного колективу тваринників. Підсумки соціалістичного змагання між молодими доярками райком комсомолу підбиває лише поквартально, визначаючи не три, а всього одне призове місце. Із 160 вожатих-виробничих, які працюють у по-

кадрів завтра? Певно, вистачить. Чимало десятикласників мріють працювати в селі механізаторами. Хлопці добре знають усіх колгоспних передовиків-трактористів, розбираються в техніці, тобто бачать перспективи свого творчого зростання і можливості застосування знань, здобутих у школі. Допомогає в цьому факультатив, який школярі відвідують тричі на тиждень, щоб разом з атестатом одержати посвідчення тракториста-машиніста.

Не так далеко від Тишківки село Липняжка. Досвід педагогів Липнявської середньої школи заслуговує на увагу. Тут зрозуміли, що назріла потреба завтрашнього випускника вчити не тільки автоспра-

• ТИ НА ЗЕМЛІ-ГОСПОДАР

ЩОСЬ НА ПРЕДМЕТ КОРОВИ...

нерських заганах району, тільки дві доярки.

Пущено на самоплив закріплення молоді в тваринництві в Добровеличківському районі. Учні десятого класу Тишківської середньої школи № 2 теж не можуть згадати, коли вони вивчали на уроках виробничого навчання «щось на предмет корови». І якщо програмою трудового навчання передбачено 50 годин на літній роботі у тваринництві, то учні проводять їх переважно на полях колгоспу імені Ульянова.

Всупереч програмі, де рекомендовано вивчати досвід передовиків, будівництва устаткування тваринницьких приміщень, механізацію виробничих процесів, учні згаданої школи бачать колгоспну ферму такою, якою вона була десять років тому. Це тим більш прикро, що господарство будує комплекс на 1200 голів з повною механізацією виробничих процесів.

Хто буде зайнятий на комплексі, якою буде віддача від нього завтра — про це комітет комсомолу мусить дбати сьогодні. Жоден із старшокласників школи не виявив бажання працювати на фермі. Та й нині в колгоспі немає доярок-комсомолок. І якщо механізатори під час есенняних польових робіт живуть працюють у дві зміни, то доярок не вистачає взагалі. Народного господарського плану першого року п'ятиріччя по продукції державі молока, яєць, вовни колгосп не виконав.

Чи вистачить господарству механізаторських

ви. Юнаки і дівчата охоче знайомляться з механізацією тваринницьких приміщень, передовими методами праці майстрів машинного доїння. Тому на фермах колгоспу імені Карла Маркса багато молоді. Тваринниками стають не тільки дівчата, а й хлопці. Хто в районі не знає, скажімо, Сіктора Фугескула, передового дояра колгоспу «Правда», випускника Липнявської середньої школи? Та досвід липнявців поки що не став надбанням усіх.

Змаганням у районі охоплено всіх молодих тваринників, які мають свої групи корів. Підсумки райком комсомолу підбиває щомісяця, і дівчатам працювати й справді цікаво, хоча комсомольсько-молодіжних колективів поки що не створено в жодному господарстві. Однак поза змаганням у районі — підмінні доярки. Оті самі вчорашні випускники шкіл, котрі вибрали собі спеціальність тваринника і... залишилися осторонь цікавого життя, яким живе трудова молодь району.

У райкомі мені заперечили, що, мовляв, у молодих дівчат немає ні знань, ні досвіду, тож доручати їм групу ще ранувато. Ось де знадобилися б знання, здобуті на уроках виробничого навчання!

Бо майбутнього господаря ферми як і майбутнього господаря поля треба шукати не на банках виробничих планів, а за шкільною партою.

Л. КРАВЕЦЬ.

ЗАІТ МОЛОДИХ ПЕРШО- ПРОХІДЦІВ

СУРГУТ (Тюменська область). 12 березня тут відбувся з'їзд комсомольців будівників нової залізничної Сургут — Уренгой.

Близько двох з половиною тисяч юнаків і дівчат, які прийшли сюди з різних районів країни, беруть участь у спорудженні цієї 600-кілометрової магістралі. Болотиста лісоступа яка ще вчора здавалась недоступною, тепер наповнилась гуркотом тракторів, вездиходів. Майже на цій трасі вирости тимчасові робітничі селища.

Відкрити в гурті робочий рух поїздів на трасі до 150-го кілометра — з таким завданням звернувшись учасники з'їзду до молодих будівників.

Пуск нової етапної лінії значно прискорить освоєння багатьох важкодоступних родовищ нафти і газу.

(ТАРС).

РОЗПОВІДАЄМО ПРО НАСТАВНИКІВ

ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ цех № 1 Кіровоградського заводу друкарських машинок — найбільша інструментальна база Міністерства. Тут зайняті понад 300 кваліфікованих токарів, шліфувальників, фрезерувальників, слюсарів та спеціалістів інших професій. Їм доводиться виконувати складні замовлення, пов'язані головним чином з підготовкою до серійного виробництва електричних каліграфічних друкарських машинок «Яграт». Саме тому в цеху особливо цінують високу професійну майстерність, творче ставлення до справи, вміння швидко переладнати верстат.

П'ятий рік, тобто з часу існування підприємства, трудиться у складі цього цеху шліфувальником Володимир Дмитрович Жуков. На його верстаті майорить червоною вишивкою «Ударник комуністичної праці». Почесне звання ударника він щороку підтверджує.

— Володимир Дмитрович найбільш іменитий робітник, — каже голова цехової профспілки О. Д. Петрушкін, — він єдиний на заводі, хто за високі виробничі успіхи удостоївся двох орденів Трудового Червоного Прапора.

Цього шліфувальний верстат на ділянці вимірювального інструменту виліскує зеленим кольором. Електрична лампочка освітлює деталь, яку обробляє круг. Зветься вона стержнем прес-форми для відливання отвору в корпусі машинки. Точність шліфування коливається від двох до чотирьох мікронів. Спочатку майстер доручив виконувати цю роботу молодим хлопцям Василеві Семенову та Іванові Белозерову. Цього морочилося вони, але необхідної точності не змогли добитися.

Якось на планірці начальник інструментального цеху Станіслав Юсипович Шабазь сказав:

— Ми створюємо роботу цеху дитя під тиском через відсутність стержня. Є пропозиція доручити шліфування стержня Володимирові Жукову. Він у нас визнаний майстер.

Так і зробили.

— Саме цією роботою я нині й зайнятий, — пояснює Володимир Дмитрович. — Завдання відповідальне, термінове. Добиваюсь високої точності обробки деталі, тоді легше розмовляти з працівниками відділу технічного контролю, — додає усміхаючись.

Він хоче розповісти про свій високо-точний автоматичний верстат. Слід тільки встановити деталь, припуск обробки, увімкнути реле часу, і за-

БРИГАДА КОЛИШНІХ УЧНІВ

крутиться шліфувальний круг. Навіть можна відійти від верстата. Коли заданий час на обробку деталі скінчиться — верстат зупиниться.

Відшліфовані виробні Володимир Дмитрович здає контрольному майстрам з першого пред'явлення, безпечної дорожки, а про брак чи якісь дефекти й розмови не може бути.

З лютого цього року В. Д. Жуков організував бригаду. До неї ввійшли його незвичні учні Олександр Козаленко і Микола Чернишов.

— Мета нашого об'єднання, — продовжує бригадир, — прискорити шліфування деталей до друкарської машинки «Яграт». Хлопці виконують чорнову обробку, а я вже доводжу деталі до потрібного технологічного стандарту. Оплата праці згідно з розрядом. Працюємо легко, весело, дружно, щодня набігаємо перевиконуючи завдання.

...Двадцять третій рік В. Д. Жуков шліфувальником. Починав свій трудовий шлях на Грозненському ремонтно-механічному заводі, а через рік його запросили на ново збудований завод «Електроприлад». У жовтні 1972 року приїхав до Кіровоградського заводу друкарських машинок. І теж на запрошення.

Майстерство Володимирові Дмитровичу не познати — у нього шостий, найвищий розряд шліфувальника. Все ж йому доводилося опановувати автоматичний верстат, якого ще ніколи не бачив. За будовою агрегат складний, але з експлуатації зручний і надійний. Наступні роки вже очив молодих робітників, передавав їм свій практичний досвід.

— Ми вдячні нашому наставникові

і вчителів за науку, — мовить Олександр Складенко. — По-перше, маємо улюблену професію, по-друге, почувалися задоволення від результатів своєї праці.

А комсомолец Олександр Козаленко додає:

— Хоча ми й працюємо вже самостійно, та Володимир Дмитрович не випускає нас із поля зору, цікавиться нашими успіхами, допомагає нам при потребі. Він зразок для нас у праці і в побуті. По ньому, наставнику молоді, комуністи, ми збираємо свої вчинки.

Працьовитість і наполегливість, безкорисливість і доброзичливість В. Д. Жукова помітили в цеху, активність і принциповість комуніста оцінили в парткомі і заводському комітеті профспілки. Невдовзі Володимира Дмитровича обрали членом заводського комітету профспілки. Його портрет з'явився на дошці пошани підприємства.

...Тіло, я сказав би, ніжно працює кожен верстат Володимира Дмитровича. Безшумно дріють мотори, міліарди обертів робить його шліфувальний круг. І коли кладе вестер-настник телу руку на важіль чи вмикає реле часу, то це означає — в належному ритмі йде вахта на честь козлею Жовтня. Реле часу, замикнувте В. Д. Жуковим, стоїть сьогодні на позначці травня 1977 року: з рахунок цього місяця працює передовик, новатор виробництва.

В. САНДУЛ,

інженер Кіровоградського заводу друкарських машинок.

На фото: В. Д. Жуков.

Фото А. Афанасьєвої.

ВЕСІЛЬНА ПІСНЯ

СВЯТО НАРОДЖЕННЯ — В «РОМАШЦІ»

Хочу розповісти про новинку, яку пропонує наше кафе своїм відвідувачам. Віднині майже щосуботи у нас відбуваються одруження.

Зі своїми замовниками ми обговорюємо не тільки меню, оформлення столів, а й ритуал урочистої, незабутньої події.

...Ось молодята Ніна і Микола по кирилівці до-ріжки йдуть на поклін батькам. Лине весільна пісня. Низько вклонившись, молоді просять батьківського благословення на спільний сімейний шлях. Мати нареченого передає нареченій хліб-сіль на вишваному рушнику, наставляє обох на вірність, любов, злагоду.

Потім гостей і молодих запрошують до залу. Проти місця, відведеного їм за столом, красується торт

з анведеними на ньому іменами наречених.

Дружко молодого підносить Ніні і Миколі ко-розай: хто з них відламає більший шматок корозай, той — глава сім'ї, а щоб з'єднати дві сім'ї, наре-чена пригощає своїм окрайцем рідних судже-ного, наречений — рідних судженої.

Гарно, весело проходить нове радянське свято — народження нової сім'ї в кафе «Ромашка» Кірово-градського комбінату гра-мадського харчування.

Тож запрошуємо відзна-чити незабутній день у нас: гостинність, майстер-ність наших працівників до заших послуг.

З. КАДИТРОВ,
завідуюча кафе «Ро-
машка».

НА ФОТО: ХЛІБ-СІЛЬ
МОЛОДІМ
ФОТО М. ТЕРНАВСЬКОГО.

НА КНИЖКОВІЙ ПОЛИЦІ «ПРОПАГАНДИСТА»

Наш Ленінський комсо-мол. Учебний посібник. Третє, доповнене видання. М., «Молодая гвардія». Посібник розрахований на слухачів і пропагандистів гуртків «Наш Ленінський комсомол». У книзі розпо-відається про історію ВЛКСМ — від народжен-ня комсомолу до наших днів.

Ленінському комсомолу слава! Набір плакатів. Художники М. Бабін, І. Овасалов. М., «Плакат», 1976.

Вірні справи Леніна і партії. Набір плакатів. Художники К. Кудряшова, Політидава Українсь, 1976.

Г. МАТВІЄНКО,
завідуюча магазином.

БАТЬКІВЩИНА Жовтня зустрічає шістдесятиріччя в обставині всенародного політичного й трудового піднесення.

Новий приплив сил і творчої енергії у радянської молоді і всього радянського народу викликала Постанова ЦК КПРС «Про 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції». В ній глибоко науково і яскраво показано велич Жовтневої революції — голосної події ХХ ві-ку, яка докорінно змінила хід розвитку всього людства.

Постанова має величезне ідейно-теоре-тичне й політичне значення. Її ідеї та висновки надихають усіх молодих людей нашої країни гідно продовжувати героїч-ні революційні й трудові традиції стар-ших поколінь.

Треба, щоб кожний комсомолец, ко-жна молода людина пройнялася свідомі-стю велич Жовтневої революції, усвідо-мили всесвітньо-історичне значення до-сягнень нашої Батьківщини за 60 років, серцем і розумом оцінили титанічну бо-ротьбу Комуністичної партії, всього ра-дянського народу за перемогу соціалізму та успішне прямування до комунізму, за торжество ленінської внутрішньої і зо-внішньої політики, усвідомили величезне значення плодотворної, творчої роботи Центрального Комітету КПРС, його По-літбюро на чолі з видатним державним і політичним діячем сучасності — Гене-ралієм секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим.

Треба, щоб кожний комсомолец зро-зумів: у творчій праці поколінь 70-х ро-ків продовжується подвиг тих, хто псу-мував Зиновій. Рейки історії пролягли від корчагінської вузькоколійки до траси БАМу. На БАМі і в Нечорном'ї про-ходять сьогодні передній край боротьби за комунізм.

РАДЯНСЬКІ люди трудяться під деві-зом «Працювати краще, відпочивати

ти ефективніше і якіше!» Гідним вкла-дом у цю загальнонародну справу стає ударна вахта радянської молоді на честь 60-річчя Великої Жовтня, трудові успі-хи учасників патріотичного руху «П'яти-річчя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!»

Ось лише три приклади з літопису комсомольського подвигу в першому ро-ці десятиї п'ятиріччя.

Молода ткаля Івановського камволь-ного комбінату імені В. І. Леніна Ва-лентина Голубева виконала до 9 жовтня 1976 року два річних завдання. Вона об-слуговує двадцять два агрегати — біль-ше, ніж будь-хто в країні обслуговує верстатів цього типу.

Молодий механізатор з Башкирії Мін-ісали Гайсін у боротьбі за зростаючий пер-шого року десятиї п'ятиріччя добився щоденного намолеку до тисячі й більше центнерів зерна.

Добра слава йде про слюсари-розміт-ники Автомобільного заводу імені Лені-нського комсомолу Миколу Сударикова. В дев'ятій п'ятиріччя свій особистий план Микола виконав у травні 1974 ро-ку. Ставши на ударну вахту на честь ювілею Жовтня, Судариков вирішив скопати до 60-річчя Жовтня два річ-них завдання.

В основі трудових звершень радян-ської молоді лежить висока комуністична ідейність, вірність ідеалам партії, ідеа-лам комунізму. Глибоко і яскраво сказав про це товариш Л. І. Брежнєв, висту-паючи перед виборцями Бауманського виборчого округу Москви: «В остаточ-ному підсумку вирішальною передумо-

гою нашого прямування вперед по всіх напрямках є саме зростання ідейної переконаності, політичної свідомості тру-дящих».

Комуністична ідейність становить осно-ву світогляду радянської людини, нашо-го молодого сучасника. Вона формує духовні потреби і моральні позиції лю-дини, дає можливість визначити власне місце в загальному процесі комуністич-ного будівництва і стати його свідомим, активним учасником.

Відгукуючись на заклик партії гідно зустріти 60-річчя Великої Жовтня, юна-ки і дівчата повинні ще наполегливіше оволодіти скарбницею марксистсько-ленінської теорії, щоб з іще більшою ідейною переконаністю боротися за здійснення програми комуністичного бу-дівництва.

Завданням першорядної ваги є глибо-ке вивчення матеріалів ХХV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, промови на цьому товариша Л. І. Брежнєва. Донести до кожної мо-лодої людини глибоко наукові ідеї і по-ложення цих найважливіших документів творчого марксизму — значить дати кожному ясне розуміння і наукове уявлення про характер завдань, що їм розв'язують партія і народ. Без цього неможлива усвідомлена боротьба кож-

ної молоді людини за реалізацію на-креслених з'їзду.

ВСЯ діяльність ВЛКСМ — бойового резерву і помічника Комуністичної партії — спрямована на утвердження ідеалів комунізму, пропаганду марксист-му-ленінізму серед молоді. На всіх ста-пах свого становлення — в школі, ПТУ, вузі, трудовому колективі — кожна мо-лода людина нашої країни послідовно оволодіває основами революційної на-уки, дістаючи найважливіший життєвий орієнтир, могутній інструмент пізнання змісту суспільного життя.

Визначальною рисою радянської мо-лодої людини є активна життєва по-зиція.

«Ніщо так не підносить особу, — ка-зав на ХХV з'їзді КПРС товариш Л. І. Брежнєв, — як активна життєва позиція, свідоме ставлення до громадського обо-в'язку, коли єдність слова і діла стає повсякденною нормою поведінки».

Активна життєва позиція виявляється в глибокій ідейній переконаності, полі-тичній свідомості, комуністичному ста-вленні до громадського обов'язку, в ад-кції слова і діла, у відповідальності за свої вчинки перед суспільством, роз-винутому почутті патріотизму та інтерна-ціоналізму, в неперемінності до бур-жуазної ідеології та пережитків мину-

ЗА КОМУНІСТИЧНУ ІДЕЙНІСТЬ, ЖИТТЄВУ

А. ДЕРЕВ'ЯНКО,

секретар Центрального Комітету ВЛКСМ.

СХОДЖЕННЯ

Щастя бачити і розуміти — це і є той Синій птах, на пошуки якого вирушили маленькі герої першої спільної роботи радянських та американських кінорежисерів.

Казки читають діти і дорослі. І робить це кожний по-своєму.

Дорослі, навчені досвідом прожитих років (несхожим, звичайно), заклопотані справами (важливими і не дуже), шукають у казках зерна істини. При цьому вони намагаються обійтися без подробиць і деталей, якими так захоплюються діти.

Чи варто обходитися? Хіба найкоротший шлях — завжди найкращий? Казку не легко зрозуміти, ще важче відчувати. Тут не обійтися без синтезу раціонального й поетичного світосприйняття, без єдності і дорослості і дитини.

Остання сторінка філософської п'єски-казки «Синій птах» і останній кадр однойменного фільму, в основу якого покладено твір бельгійського драматурга Моріса Метерлінка, злилися в акорд тиші... В цій тиші добре думається.

Як і в кожній казці, дію тут рухають речі незвичайні, дивовижні. Чудеса починаються із самого початку довгої ріднинної ночі.

Звичайно, це всього лише сон, що приснився хлопчикові Тільдію і дівчинці Мітілі. Ось вони, діти дроворуба, сидять біля розпаленого вогню, де валяється зір солодощів, гарні іграшки, музика і танці. Ім за багатими столами нічого не знайдеться. А як хотілося б! Тіло, побачивши вогонь, повертається до свого старого будинку... Дома їх чекає Фея Смершу, вона надається дітям старію, горбатію, крихтливою. (Ніколи ми погано бачимо і не сміємо розглядати справжню обличчя.)

У Феї хоріле вуха, дізнаються діти. Тільки Синій птах може повернути їй здоров'я. Дітям доручено його знайти.

«Смершу треба надати шалючку, а потім обережно п'яснути алмаз справу назіва — ось та, розумієш?.. Алмаз надає гідну на голіву — про цю гідну ніхто не знає — і оці розпалюються...» — «А це не полече?» — «Полече!» — адже алмаз чудодійний... Та алмаз же починає бачити те, що містять в собі різні предмети, наприклад, душу хліба, вогня, дереву...»

У ролі Феї з Тільдією поспівано втручається Мітілі: «І душу цукру теж?» — «Хоча знати вона, душа цукру не менш цікава, ніж душа цукру...» — ось маленький урок дитини. Вона запам'ятає відкриття: не можна з'єднати одного тільки через те, що з'єднали іншого. А щоб запам'ятали й інші діти, Мітілі (і хлопчик також), потрібні терпіння і розуміння дорослих, які цю істину для себе відкривають.

Щоправда, там, у Країні Спогадів, вони не дуже й здивувалися, побачивши Дідуса та Бабуся, живих, зрадливих. Знову їм смачний-премачний Вибусин суп. І Дідусь, як і раніше, дав Тільдію за пенослук давнього лянса... Діти тільки спочатку не вірили: «Як же ми їх побачимо, коли вони вмерли?» Фея пояснює їм: «Раз вони живуть у вашій пам'яті, значить вони не вмерли. Люди не знають цієї таємниці, вони вважали мало знати... Мерти, про яких згадують, живуть щасливо, ніби вони й не вмирали...» А хто пояснить іншим дітям, епоху і чужим, знайомим і незнайомим, що пам'ять — єдина цінність, котра зв'язує

з усіх тих, хто ходив сьогодні по землі, з минулим? Сувора пам'ять книги. Пам'ять мовчазної картини. Пам'ять люблячого серця.

Тієї ночі наших героїв чекала ще не одна подорож — і в Палац Ночі, і в Ліс, і в Царство Майбутнього, і в Сади Блаженства...

Іх познайомлять із Блаженствами — надутими, пухляками, і справжніми — тими, що живуть у кожному домі. Бачити сонце, що ховається за обрій, і зірки, що засвічуються в небі, в негоду радін дощів, що розсіпає по землі краплі-серпанти, а злітку гріти змерзлі руки в пурпурових складках плаща домашнього вогнища — це просто їх побачити, аніжати, коли раніше навіть не догадувалися про їхнє існування?

Вийдуть привітати гостей Великі Разомі — Буди Справедливості, Добрим, Радість, Завершеної Праці, Радість, Мислителі і Розуміти. Проте всі вони відступають, дають дорогу, показують, найкращіші і з них усіх — неповторний Радість Материнської Любви.

Чи треба дивуватися, що вони поважаються перед дітьми в людській подобі: адже це казка, а в казці все трапляється.

Чудесний сон ніхто не дає... Він закінчується сценкою прощання дітей з друзями, які супроводили їх у пошуках Синього птаха.

І ми прощаємося — з акторами Елізабет Тейлор, Джейн Фонда, Олегом Погосовим, Георгієм Вінічим, з композиторами, художниками і хореографами, які подарували нам нове прочитання фєєрі Метерлінка. Прощаємося із Синім птахом, який ожив у натхненному танці балерини Великого театру Надії Павлової.

Чи знайшли його ті, хто вирушив по нього у пошуку небезпек подорожі? (Роль Тільдію зіграв школяр з Каліфорнії Тодд Лукіленд, а Мітілі — англієчка Петсі Кеннінг). Що приховується за алегорією птаха, який або знімав за бареліями, або зовсім гинув, як тільки його садили в клітку?

За постатями хлопчика і дівчинки Метерлінк бачив люду, котрі вирушають на пошуки щастя. В чому ж воно, це жадане й невловиме щастя? У пізнанні та «мислі природи» — щоб поставити відкриття на службу людині. Кожна здобута істина — тільки початок, а не кінець, безперервне, певтомне сходження. Сама ж людина її суть, єство — певно, найбільша з усіх відомих на землі таємниць.

Одну мить тримала хвора дівчинка, вилучаючи сусідки сім'ї дроворуба (ось для кого насправді труднився Тільдію і Мітілі) сиплю горілицю, яку, нарешті, знайшли діти у власному домі. Всього лише мить — і птах випурхнув з її рук. Але ж дівчинка одужала! Частко помітити іншу людину, не пошкодувати сні, щоб виручити її з біди, нас теж учить казка.

Діти не все в ній зрозуміють. Дорослі їм допоможуть. Якщо самі повірять у Синього птаха.

Т. ЛЮДНА.

АКТИВНУ ПОЗИЦІЮ

лого у свідомості і наведінці людей.

Займати активну життєву позицію — значить бути завжди попереду, там, де важче, працювати самовіддано, творчо, з повною віддачею сил та енергії, в усіх справах виявляти ініціативу, в усіх справах викладати частку своєї душі, свого серця, вести наполегливу боротьбу з усім, що заважає нашому рухові вперед, неухильно дотримувати норм комуністичної моралі у праці і в побуті.

Активна життєва позиція — це ударна героїчна праця мільйонів юнаків і дівчат у десятій п'ятирічці, це відчуження самого себе частинною «великої армії вільної праці» (за висловом В. І. Леніна).

Активна життєва позиція — це готовність завжди і в усьому до кінця виконати свій громадянський і військовий обов'язок. Воля формується всім укладом нашого життя, самою громадсько-політичною атмосферою соціалістичного суспільства. На її виховання спрямовано всю діяльність Ленінського комсомолу.

Важливою віхою у зміцненні комуністичної ідейності і підвищенні активності радянської молоді стали Всесоюзні комсомольські збори, присвячені 60-річчю Великого Жовтня, «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію — кожному комсомольцеві!».

Проведення Всесоюзних комсомольських зборів дало новий імпульс підвищенню громадсько-політичної і трудової

активності комсомольців і молоді. В комсомольських організаціях відбулася конкретна, ділова розмова про підсумки роботи комсомольців у першому році десятиї п'ятиріччя, про особистий вклад кожного в трудові звершення всього народу, про стан роботи по комуністичному вихованню. Збори сформували головну — мобілізаційну радянської молоді на гідну зустріч Жовтневого ювілею, на дальнє поліпшення ідейно-політичного й морального виховання юнаків і дівчат, дали змогу краще зрозуміти зміст і значення Постанови ЦК КПРС «Про 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції» до всіх комсомольців, широких мас молоді, допомогли їм усвідомити велич Жовтня і звершень нашого народу.

Підбиття в кожній комсомольській організації підсумків громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у житті!» є могутнім стимулом для ще глибшого освоєння теорії марксизму-ленінізму, значення документів з'їзду, жовтневого (1976 р.) пленуму ЦК і Постанови ЦК КПРС «Про 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції».

Кожний комсомолець повинен вивірити своє життя, свої вчинки ленінськими заповідями і брати активну участь у розгортанні соціалістичного змагання за підвищення ефективності виробництва та якості роботи, успішне виконання зустрічних планів і зобов'язань на честь шістдесятиріччя Великого Жовтня.

Радянська молодь упевнена: її знання, здібності, талант знайдуть підтримку і застосування в суспільстві. Це народжує у неї соціальний оптимізм, почуття єдності своєї долі з долею Батьківщини, відповідальність за майбутнє країни. Радянські юнаки і дівчата гідно нести уперед прапор Жовтневої революції!

СПОРТ

НА УРОКИ фізкультури в середню школу №1 м. Нозоміргорода останнім часом охоче йдуть не тільки учні, а й дорослі: вчителі з інших шкіл району цікавляться роботою свого колеги Олексія Олексійовича Левченка.

Якщо особливих розробок і конспектів у Олексія Олексійовича немає. Гостям, які учащують до нього, Левченко показує шкільний спортивний зал.

У викладанні будь-якого предмета сьогодні важливого значення набуває використання засобів узагальнення. Кабінети фізики, хімії, історії обладнані безліччю цікавих і необхідних приладів. Урок же фізкультури ще часто проходить по-старому. Для цього (особливо в сільських школах) буває придатним навіть шкільний коридор.

Здається Олексій Олексійович свої перші кроки вчителя в Канежі. Його попередник передав йому в спадщину... полєбильний м'яч, скакалку та кілька пар лан. Уже через п'ять років Левченко залишав своєму наступникові неограну спортивну базу і хорошу волейбольну команду, яка мала у своєму активі призові місця на районних та обласних змаганнях.

Тож коли у вересні минулого року новозбудований спортивний зал школи №1 відчинив свої двері, О. О. Левченко відчув у собі бажання і сили перетворити його в шкільну спортивну арену, де б усе було майже так, як у Палаці спорту: і табір, і П'єдестал пошани, і урочисті марші. Все це тепер уже є, зме зроблено, і з основному руками самого вчителя та учнів-старшокласників. Переймаючи досвід інших учителів фізкультури, знайомлячись із журнальними новинками, Левченко зготував чимало оригінальних спортивних приладів.

діа, які урізноманітнюють урок, роблять його цікавим, динамічним. Наприклад, використавши кілька труб, він виготовив перекладину, на якій одночасно може «працювати» десять учнів. Іще чимало «дрібниць», придуманих і сконструйованих Олексієм Олексійовичем, служать основній меті — збагатити урок, якомога повніше використати кожну його хвилину.

— Основне завдання вчителя фізкультури полягає в тому, — каже О. О. Левченко, — щоб дати дітям загальнофізичну підготовку. Урок фізкультури повинен бути не великою безтурботною перер-

О. О. ЛЕВЧЕНКО.

УЧИТЕЛЬ ФІЗКУЛЬТУРИ

вою між фізикою та історією, а тією годиною, яка називається спритністю, додасть фізичної сили, зміцнить здоров'я. Від учителя фізкультури дуже багато залежить. Від його

небайдужості до предмету, який він викладає.

У центрі залу, на підлозі під паголом яскраві позначки: «Від значка ГПО — до олімпійської медалі». Справді, перші кроки чемпіонів починаються в шкільному спортзалі. І вчитель фізкультури пам'ятає кожного, кого він вивів до вершини майстерності. У О. О. Левченка теж є учні, якими він може гордитися. Волейбольна команда школи давно вже не знає собі рівних у районі. Та тут виникають проблеми. Щоб зростати далі, потрібно значно більше змагань. А то виходить — дома вигравати із «сухими» рахунками, на обласних же змаганнях не витримувати натиску сильніших. Треба частіше змагатися — така думка Левченка.

На уроки фізкультури учні поспішають з радістю. Олексій Олексійович і його дружина Віра Олексіївна (вона теж учитель фізкультури) ведуть уроки весело, жваво, і діти із задоволенням виконують гімнастичні вправи під «Летку-Енну», змагаються у швидкості, силі, спритності...

На уроці фізкультури.

М. СОМОВ.

І ЗНОВУ — ГОЛ...

За три тижні до першої ліги беруть участь 12 команд другого ешелону класу «А». Як і минулого сезону, вони територіально поділені на шість зон. Футболісти України цього разу виступатимуть у другій зоні, де, крім двадцяти двох колективів нашої республіки, змагаються й один клуб, що представляє Молдавію, — «Спєранца» з Дроїні. Отже, всього в другій зоні грають 23 команди. Федерація футболу Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР затвердила календар ігор першого кола сорокового чемпіонату країни серед команд майстрів класу «А» другої ліги другої зони. З дванадцяти матчів кіровоградська «Зірка» призначити, проведе на чужих полях і сім на своєму. Перші шість зустрічей — на виїзді. Сезон починається в неділю 3 квітня. Цього дня «Зірка» зіграє з командою з Житомира «Агортелло». 7 квітня — у Львові з армією, 12 квітня — у Жданові з «Новогором», 16 квітня — у Горішніх з «Шахтарем», 21 квітня — в Чернівцях з «Буковиною», 25 квітня — з командою «Спєранца» Дроїні. У себе вдома черпий поєдинок кіровоградці проведуть 29 квітня з харків-

ським «Металістом». 2 травня їмним суперником буде полтавський «Колос». 7 травня «Зірка» виступатиме в Одесі проти армії, а 11 травня в Миколаєві гратиме із «Суднобудівником». 15 травня кіровоградці прийматимуть хмельницьку «Хмель», а 20 травня — сімницький «Локомотив». Після цього знову виступає турнір. 23 травня «Зірка» гратиме в Житомирі з місцевим «Спартаксом», 29 травня — в Києві з армією, 3 червня — в Сумах з «Фрунзенець», 12 червня — в Херсоні з «Кристалом», 18 червня — в Севастополі з «Атлантикою». 21 червня «Зірка» прийматиме роменський «Авангард», 25 червня — торпедівці Луцька. 30 червня в Нікополі проведе поєдинок з «Колосом», а 4 липня — в Черкасах з «Дніпром». В останньому матчі першого кола (7 липня) кіровоградці на своєму полі зустрінуться з чемпіоном республіки 1976 року серед колективів фізкультури — чернівецьким «Десною».

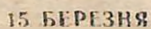
О. ГАХ,

голова спортклубу «Зірка».

«ПРИЙДІТЬ
ПО «ЧИСТІ ПЛЕСА»

ФОТО М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Таке училище є в місті Кіровограді. Його адреса: м. Кіровоград-50, вул. Леніна, 10.

16 БЕРЕЗНЯ

Наша адреса і телефони

18 БЕРЕЗНЯ

Ухати автобусами №№ 5,
зупинки «Універмаг».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

Дирекція.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» —
орган Кировоградского обкома
ЛКСМУ, г. Кировоград.
Газета печатается
на украинском языке.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.